

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Jan Kroupa

Přehled

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 63 (1934), No. 3, R59--R61

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/122145>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1934

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Postavíme-li se na izolovanou dřevěnou stoličku a uchopíme do ruky přívod od mřížky lampy, objeví se při odtržení podrážky od dřeva (zvláště gumového podpatku) na miliampérmetru pokles anodového proudu až k nule, kde případně i nějakou vteřinu ručička setrvá, což svědčí o tom, že jsme se nabili při odtržení podrážky od dřeva poměrně velikým nábojem záporným. Dobře je při tom druhou nohou státi na desce ebonitové předem opět zbavené v plameni nábojů a na isolační stoličce položené, aby se náboj těla nemohl podrážkou druhé nohy vyrovnávati s kladným nábojem, který při odtržení vznikl na dřevě stoličky. Odtrhne-li se při novém pokusu druhá noha od ebonitu, objeví se slabé trnutí anodového proudu k hodnotám vyšším, což svědčí o tom, že jsme se nabili nyní elektřinou kladnou a tedy ebonitová deska elektřinou zápornou. Že tomu tak skutečně je, ukáže se při postavení nohy zpět na ebonit. Objeví se nyní opět klesnutí anodového proudu až na nulu, kde případně i po nějakou chvíli setrvá. Opětovaným odtržením je možno vznikající náboj stupňovati. Tímto úkazem lze si vysvětliti starší pozorování, že při ohnutí nohy v koleně nabíjí se tělo elektřinou, při čemž se soudilo, že vznik této elektřiny souvisí s fyziologickými úkazy (Heidweiler 1902), zatím co patrně souvisel s odtrháváním chodidla od podložky.

PŘEHLED.

Několik pozoruhodností z říše čísel. Ve 3. a 4. čísle časopisu „*Mathesis*“ letošního ročníku ve článku „Des nombres qui se reproduisent à la droite de leur puissances“ uvádí profesor *M. G. Lambert* tyto pozoruhodné řady:

$$\begin{aligned}
 5^2 &= 25 \\
 25^2 &= 625 \\
 625^2 &= 390625 \\
 90625^2 &= 8212890625 \\
 890625^2 &= 793212890625 \\
 12890625^2 &= 166168212890625 \\
 212890625^2 &= 45322418212890625 \\
 8212890625^2 &= 67451572418212890625 \\
 6^2 &= 36 \\
 76^2 &= 5776 \\
 376^2 &= 141376 \\
 9376^2 &= 87909376 \\
 &\vdots \\
 1787109376^2 &= 3193759921787109376
 \end{aligned}$$

Poslední čísla každé řady nejsou v uvedeném pojednání, které hledá čísla této vlastnosti menší než 10^9 . Uvádí je *M. V. Thébault* v článku „Sur les nombres terminaux des carrés et des cubes“, v prvním čísle téhož časopisu a ročníku. Kdysi byly tyto řady také citovány v časopise „Zeitschrift für mathematischen und naturw. Unterricht“. Z téhož časopisu citujeme následující zajímavé logaritmy:

$$\begin{aligned} \log 1,371288574238542 &= 0,1371288 \\ \log 10,0000000000000 &= 1,0000000 \\ \log 237,5812087593211 &= 2,375812087593211 \\ \log 3550,260181586591 &= 3,550260181586591 \\ \log 46692,46832877758 &= 4,669246832877758 \\ \log 576045,6934135527 &= 5,760456934135527 \\ \log 6834720,776754357 &= 6,834720776754357 \\ \log 78974890,31398144 &= 7,897489031398144 \\ \log 895191599,8267852 &= 8,951915998267852 \\ \log 999999999,999999 &= 9,999999999999999 \end{aligned}$$

Také následující příklad pro primány je vzat z *Z. f. matem. U.*

$$\begin{array}{r} 142857 \cdot 326451 \\ \hline 428571 \\ 285714 \\ 857142 \\ 571428 \\ 714285 \\ 142857 \\ \hline 46635810507 \end{array}$$

F. Balada.

Vyčíslení celistvých funkcí. Je-li dána funkce $y = 4x^4 - 3x^3 + 2x^2 + x - 5$, jest její vyčíslení snadné, když x jest malé číslo celé. Výpočty jsou však obtížnější, zvolíme-li za x na př. $\frac{1}{2}\pi$. V podobných případech jest výhodné mnohočlen na pravé straně upravit takto:

$$y = \{(4x - 3)x + 2\}x + 1\}x - 5.$$

O praktičnosti tohoto rozkladu přesvědčíme se, když dosadíme za x na př. 2 jednou do funkce původní, po druhé do funkce upravené. V prvním způsobu třeba mocniti, násobiti a slučovati, kdežto v druhém případě vystačíme s pouhým násobením a slučováním. Při trochu cviku zvykne si na rozklad, takže není třeba ani jej zvlášť zapisovati, o čemž se čtenář přesvědčí, dá-li si sám několik podobných příkladů. Snadno lze též napsati příslušný vzorec s čísly obecnými.

Když za x dosazujeme $\frac{1}{2}\pi$ neb čísla podobná, provedeme rozklad, načež s výhodou užijeme logaritmického pravítka. Na stup-

nici pravítka určíme ono číslo x , dáme proti němu jednotku šou-pátka a pak pouhým pohybem běhounu čteme jednotlivé částečné součiny, které zapisujeme do zvláštního přehledu, provádíme slučování a zas násobení atd. Číslo x pro celý výpočet určí se pouze jednou, což jest značná výhoda.

Jestliže v nahoře uvedeném příkladě provedeme výpočet pro některé hodnoty x , obdržíme tuto tabulku:

x	0	1	2	3	4	5	...
y	— 5	— 1	45	259	863	2175	...

Tvoříme-li diference hodnot y tím, že od následující odečteme předcházející, dostaneme řadu 4, 46, 214, 604, 1312, ... čili řadu prvních diferencí. Podobně lze utvořit řadu druhých, třetích a čtvrtých diferencí:

$$\begin{aligned} &42, 168, 390, 708, \dots \\ &126, 222, 318, \dots \\ &96, 96, \dots \end{aligned}$$

Pozorujeme, že řada čtvrtých diferencí jest konstantní, což souvisí se 4. stupněm předloženého příkladu. Řada hodnot y jest řadou aritmetickou vyššího stupně (čtvrtého).

J. Kroupa.

O konstrukci tabulek úmrtnosti.

Prof. K. Rotrekl, Hranice.

(Dokončení.)

Podle velmi četných zkušeností jest číslo q_x funkcí hlavně stáří x (alespoň za normálních poměrů úmrtnosti) a podle toho také i čísla l_x byla vyjadřována jako funkce stáří x . Obecně ovšem q_x není jen funkcí stáří x , ale i funkcí délky doby pojistné (t) a může býti funkcí i jiných okolností, které charakterisují jednotlivce. — Vývoj šel však tak, že l_x bylo považováno jen za funkci x . Tak franc. matematik Moivre vyjadřoval $l_x = 86 - x$, jiný franc. matematik — Lambert — vyjadřoval l_x jako funkci vyšších stupňů v x . Teprve v r. 1825 Angličan Gompertz podal uspokojivější formuli, která byla v r. 1860 upravena Makehamem na formuli Gompertz-Makehamovu:

$$l_x = k \cdot s^x \cdot g^{c^x},$$

kde konstanty k , s , g , c byly zjištěny na základě pozorovaného materiálu.

Nemohu zde podávati postup, jak tito matematikové k formuli přišli, ale poznamenávám, že tato formule dosti přibližně